

ἐνδύονται ἐκ μόνης τῆς ἐργασίας τῶν χειρῶν αὐτῶν ἄνευ καλλιεργησίμου γῆς, ἄνευ ἀμπέλου, ἄνευ ληνοῦ καὶ ἐλαιοτριβείου, μόνοι ζῶντες ὡς οἱ κύκλωες τῆς Ὀδυσσεΐας. Κλῆμα ἀναρριχώμενον εἰς δένδρου ὑψηλὸν κορμὸν, συκῇ τις πεφυτευμένη πλησίον, ὀλίγα τινα ἄλλα καρποφόρα δένδρα, καὶ ἄρτος ξηρὸς, ἀρκούσιν εἰς τὸν ἀσκητὴν. Οὗτοι δὲ τῶν δένδρων οἱ καρποὶ καὶ αἱ σταφυλαὶ τῶν ὀλίγων κλημάτων, συλλεγόμεναι ἐν τῇ ὥρᾳ αὐτῶν καὶ ξηραίνόμεναι εἰς τὸν ἥλιον, εἶναι τὸ ἡδυσμα τοῦ γείματος ἐν χειμῶνι τοῦ ἀσκητοῦ, συνισταμένου εἰς μέλανα ἄρτον βεβραγμένον, εἰς ὕδωρ ψυχρὸν, κτλ. κτλ.

ΙΑΠΟΝΙΑ.

(Ἐκ τῆς Revue des Deux Mondes.)

(Συνέχ. Ὁρα Φυλλάδ. 276.)

—οοο—

Ἡ Ναγασάκη εἶναι πόλις καθαρὰ, εὐρύθμους καὶ πλατείας ἔχουσα ὁδοὺς καὶ διορόφους οἰκίας ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὠραίας, ἐστεγασμένας διὰ κεράμων ἢ ξύλων, καὶ τὸ μὲν μέσον τῶν ὁδῶν εἶναι λιθόστρωτον, τὰ δὲ πλάγια ἐστρωμένα δι' ἄμμου, ῥέει δὲ καὶ ὕδωρ ἑκατέρωθεν διὰ δύο μεγάλων ῥυάκων. Μεταξὺ τῶν ἰαπωνικῶν καὶ τῶν κινεζικῶν πόλεων μεγίστη διαφορά ὑπάρχει· διότι εἰς τὰς τῆς Ἰαπωνίας οὔτε στενωποὺς οὔτε ἀκαθαρσίας ἀπαντᾷς, καὶ τὰ ἐργαστήρια ἔχουσι τὴν ὄψιν ἐπαγωγόν. Ἐκεῖ πωλοῦνται ὅλα τὰ προϊόντα τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας, σκιαδίσκαι, ῥιπίδια, κάνυστρα, ὀρειχάλκινα σκεύη, τῶν ὁποίων ἡ ἐργασία καὶ αἱ γλυφαὶ εἶναι πολὺ ἀνώτεραι τῶν κινεζικῶν, κοσμήματα καὶ ἀθύρματα ἐξ ὕλου. Καὶ ὅμως εἰς τὴν ὁλλανδικὴν καὶ τὴν ῥωσικὴν ἀγορὰν πωλοῦνται κομψότατα ἐπιπλά, σπανιώταται πορσελάναι, αἱ καλούμεναι ὠὼν κέλυφος, ὠραιότατα τηλεσκοπία, μικροσκοπία, κρεμαστὰ ὠρολόγια καὶ μεταξωτὰ, ὅλα ταῦτα ἐγχώρια. Αἱ οἰκίαι περιζωννύονται ἐν γένει ὑπὸ ἐξωστῶν, καὶ κλείονται διὰ συρτῶν ξυλίνων παραπετασμάτων, περικεκαλυμμένων διὰ χάρτου κατεσκευασμένου ἐκ τοῦ δευτέρου φλοιοῦ τῆς μωρέας· πολλάκις τὰ παραπετάσματα ταῦτα κλείονται τὴν ἡμέραν, καὶ τότε φαίνεται τὸ ἐσωτερικὸν τῆς οἰκίας. Ὅπισθεν δὲ ἐνὸς ἢ δύο θαλάμων ὀλίγον ὑπὲρ τὸ ἔδαφος κειμένων, καὶ ἐσκεπασμένων διὰ καθαρωμάτων ψιάθων, ὑπάρχει αὐλὴ ἢ κήπος μετὰ δένδρων καὶ πηγῆς δροσεροῦ ὕδατος· Ἰαπωνεὺς δὲ καταγίνεσθαι εἰς τὰ τῆς οἰκίας ἐνὸς παιδία ὀλόγυμνα παίζουσι περὶ αὐτὴν. Καθ' ὁδὸν οὔτε ἀμάξας οὔτε φορτηγὰ ζῶα ἀπαντᾷς· ἐξ ἐναντίας οἱ πεζοὶ εἶναι πολυάριθμοι πλὴν ἐπὶ τῶν θερινῶν ἡμερῶν, καὶ πάντες ἔχουσι τὸ ἥθος προσηνὲς καὶ εὐθυμον. Ἡ πόλις κατοικεῖται ὑπὸ ὀγδοήκοντα χιλιάδων κατοίκων, καὶ διαδρέχεται ὑπὸ ποταμοῦ τριάκοντα ἢ καὶ τεσσαράκοντα γερύρας ἔχοντος, λιθίνους τὰς ἡμισείας. Ἐξήκοντα καὶ δύο ναοὶ, μεγάλοι καὶ μικροὶ, εἶναι ἀφιερωμένοι εἰς τὴν

λατρείαν τῶν προπατόρων καὶ τὴν τοῦ Βούδδα. Πολὺς ἀριθμὸς οἰκιῶν ἐκ τῶν καλουμένων τοῦ τεῖου κεῖνται διεσκορπισμένοι κατὰ τὰς πλευρὰς τῶν ὁρῶν ἢ καὶ τὰς ἄκρας βράχων, εἰς ἃς φέρουσι πλατεῖαι κλίμακες· ἡ θέα ἐκεῖθεν εἶναι θαυμασιωτάτη. Κεῖνται δὲ αἱ ξύλιναι μὲν ἀλλὰ κομψόταται αὐταὶ οἰκίαι μεταξὺ δασυτάτων ἄλσων καὶ κήπων κλιμακῶδον διεσπενασμένων, καὶ ποτιζομένων ὑπὸ διαυγεστάτου καὶ ἄλλομένου ὕδατος. Πολλοὶ, μάλιστα δὲ καὶ οἰκογένεια, ἀπέρχονται εἰς τὰς φαειροτάτας ταύτας οἰκίας ὅπως πῶσι τεῖον ἢ καὶ γευθῶσιν. Ἀγγλοὶ τινὲς, παρεκάθησαν εἰς τράπεζαν περὶ ἧς ὁ Κ. Ὀλίφαν δίδει περιέργους εἰδήσεις· αὐτὸς τοῦ γεύματος, λέγει, ἐτέθησαν κατὰ γῆς, τακτοποιηθέντα ταχέως καὶ ἐπιτηδεῖως ὑπὸ παρθένων καθαρῶς ἐνδεδυμένων, αἵτινες ἐκάθησαν περὶ προσκαλέσασθαι καὶ ἡμᾶς νὰ παρακαθίσωμεν. Ἡμεῖς δὲ, οἵτινες εἰχομεν ἀποβάλλει πρὸ πολλοῦ παρὰ τὴν θύραν τὰς ἐμβάδας, διότι κατὰ τὴν ἰαπωνικὴν συνήθειαν οὐδεὶς εἰσέρχεται εἰς θάλαμον φέρων αὐτάς, ἐκαθήσαμεν διασταυρώσαντες τοὺς πόδας, καὶ παρατηροῦμεν περίεργοι ἅμα δὲ καὶ ἀναφρίσσοντες τὰ τῆς τραπέζης· εἶδομεν ἰχθὺς ὠμοὺς κεκαυμένους εἰς μικρὰ στρογγύλα τεμάχια, γιγγέβειν ταριχευτὴν, καραβίδας, ὠὰ, βδέλλας, ἀγνώστου ζώου ὁπτὰ κρέατα, καὶ ἄπια, καὶ γεώμηλα καὶ ἄλλας ὁπώρας, καὶ λάχανα παρεσκευασμένα πολλὰ ἐπιτηδεῖως ἐνίοτε, πρὸς τούτοις δὲ καὶ *πη. λάγιον*. Μετὰ ταῦτα ἦλθον καὶ ἄλλαι νέαι κιθαρῳδοῦσαι καὶ τυμπανίζουσαι· ἀλλ', ὡς φαίνεται, τὰς εὐρωπαϊκὰς ἀκοὰς δὲν πολυθέλγει τῆς Ἰαπωνίας ἡ μουσικὴ, ἣν ὁ Κ. Ὀλίφαν δὲν νομίζει ἀνωτέραν τῆς τῶν Κινέζων. Πίνουσι δὲ τεῖον, καὶ ἄλλο τι ποτὸν ἐξ ὀρυζίου ἐξυμωμένου ὀνομαζόμενον *σακί*, ἡδὺ τὴν γεῦσιν καὶ ὁμοιον τὸ χρῶμα πρὸς τὸ τοῦ οἴνου Χερές.

Διμύσιοι λειτουργοὶ, κανονίζοντες τὰ τῆς πληρωμῆς τῶν πραγμάτων ὅσα ἀγοράζουσιν οἱ ξένοι, διατρίβουσιν εἰς τὴν ῥωσικὴν ἀγορὰν, κειμένην ἐντὸς τῆς πόλεως, καὶ περιέχουσιν ποικίλα ἐμπορεύματα· διότι εἰς τὴν Ἰαπωνίαν δὲν πληρόνεται ὅπως καὶ παρ' ἡμῶν τὰ ἀγοραζόμενα· κατ' ἐπιταγὴν ἀνωτέραν ἣν οὐδεὶς ποτε τολμᾷ νὰ παραβῇ, ξένα νομίσματα δὲν εἶναι δεκτὰ. Ὅταν ὁ ἀγοραστὴς ἐκλέγῃ τί, ὁ ἔμπορος δίδει αὐτῷ λεπτότατον κάλαμον μετὰ μελάνης καὶ τεμάχιον χάρτου, ἐφ' οὗ γράψας ἐκεῖνος τὴν τιμὴν καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀπαγγέλλει τοῦτο καὶ διὰ στόματος πρὸς τὸν Ἰάπωνά, ὅστις ἐπαναλαμβάνει αὐτὸ, κατὰ τὸ δυνατόν, ἰαπωνιστί. Πρὸς δὲ τὸ ἑσπέρας συνέρχονται εἰς κατάστημα, ὅπου εὐρίσκονται τὰ ἀγορασθέντα, ἐφ' ὧν σημειῖται ἡ τιμὴ, ἥτις ἀποτίεται διὰ ξένων μὲν νομισμάτων ἀλλὰ κατὰ τὸ βάρος αὐτῶν.

Τὸ ὀγκωδέστερον νόμισμα τῶν Ἰαπόνων, τὸ ὀβάγκ, βαρὺ καὶ πολύτιμον, ὡς τὸ ἀρχαῖον τάλαντον τῶν τῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων, κατήντησε νὰ ἔχῃ ὀνομαστικὴν μόνον ὑπαρξιν. Ἐκαστον νόμισμα μῆκος μὲν ἔξ, πλάτος δὲ τριῶν καὶ ἡμίσεως δακτύλων ἔχον, ἰσοδυναμεῖ πρὸς εἴκοσι λίρας ἀγγλικὰς ἢ ἑξακοσίας περίπου δραχμάς. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἄλλα μικρότερα

καὶ εὐχρηστότερα, οἷον τὸ κοβακ, ἀξίαν ἔχον 44 δραχμῶν, τὰ χρυσὰ καὶ ἀργυρὰ ἱσιβοῦ, ὡσεὶδὴ καὶ στρογγύλα τὸ σχῆμα, καὶ ἄλλα χάλκινα καὶ σιδηρὰ ἐφ' ὧν δὲ τούτων εἶναι κεχαραγμένα γράμματα ἰαπωνικά καὶ ἀνθος. Ἀπαγορεύεται δὲ καὶ ἡ παραχώρησις ἐγγυρίων νομισμάτων πρὸς ξένους. Ὁ Κ. Ολίφαν, καίτοι ἐπισκεφθεὶς τὴν Ναγασάκην, τὴν Σιμόδαν καὶ τὴν Γέδον, μόλις κατῴρθωσε νὰ ἀποκτήσῃ ἐν μόνον ἱσιβοῦ· ἡ δὲ γαλλικὴ πρεσβεία μεταχειρίσθη μεξικανικὰ τάλληρα πρὸς 5 φράγκα καὶ 35 λεπτά, ἰσοδυναμοῦντα πρὸς τρία ἱσιβοῦ. Κατὰ τὰς συνθήκας, εἰς τὸν εὐρωπαϊκὸν χρυσὸν δίδεται ἡ αὐτὴ ἀξία τοῦ ἰαπωνικοῦ, ἀλλὰ κατὰ βάρος· ἐπειδὴ δὲ οὗτος εἶναι πολὺ καθαρώτερος, οἱ εὐρωπαῖοι ἔμποροι ἐκέρδησαν κατὰ τὴν συναλλαγὴν παλλὰ καὶ ἀθέμιτα κέρδη, διό καὶ κατηγορήθησαν οὐχὶ ἀδίκως ὑπὸ τῶν Ἰαπόνων ὡς δόλιοι. Τὰ δὲ νομίσματα τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς χωνευόμενα ὑπὸ τῶν Ἰαπόνων μεταβάλλονται εἰς νόμισμα καλούμενον νισόν, πρὸς μόνους τοὺς Εὐρωπαίους διδόμενον. Οὗτοι ὁμῶς διαμαρτύρονται λέγοντες ὅτι ἡ πράξις αὕτη ἀντιβαίνει εἰς τὰς συνθήκας· διότι κατ' αὐτὰς «Οἱ ὑπήκοοι παντὸς ἔθνους καὶ οἱ Ἰαπωνοὶ μεταχειρίζονται ἐλευθέρως καὶ ξένα καὶ ἐγγώρια νομίσματα κατὰ τὰς συναλλαγάς.» Ἐκ τούτου προήλθον ἐσχάτως αἱ διαφωνίαι αἱ διαταράξασαι τὰς ἀμοιβαίας σχέσεις.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ ὀλλανδικοῦ ἐμπορείου Λόγκερ Κούρτιος ἔλαβε πρὸ δύο ἐτῶν τὴν ἀδειαν νὰ μεταβῇ διὰ ξηρᾶς ἀπὸ Ναγασάκης εἰς Γέδον· πολλὰς λοιπὸν εἰδήσεις περὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ τόπου καὶ μάλιστα περὶ τῆς μεγάλης πόλεως Ὁσάκας θὰ μάθωμεν, ἐάν ποτε δημοσιεύσῃ τὴν δέμνην αὐτοῦ περιήγησιν. Τοιαύτη τις περιήγησις κατὰ πρῶτον ἐπετράπη εἰς ξένον· διότι ὁ θέλων σήμερον ν' ἀπέλθῃ ἀπὸ Ναγασάκης εἰς τὴν πρωτεύουσιν, μεταβαίνει διὰ θαλάσσης, παραλλάσσει τὴν μεσημβρινὴν ἄκρην τοῦ Κιουσιῦ καὶ παρὰπλέει τὴν ἀκτὴν τοῦ Σικόνερ. Ὀλίγιστα πλοῖα ἐπεχείρησαν μέχρι τοῦδε τὸν περίπλου αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ ταῦτα προσορμίζονται εἰς δύο λιμένας κειμένους πλησίον τοῦ σκοποῦ αὐτῶν, εἰς τὸν Σιμόδαν καὶ Κανκιάουαν.

Τὴν παραλίαν τῆς Νίππων, ἐφ' ἧς κεῖνται ὁ Σιμόδας καὶ ἡ πρωτεύουσα, μηνύει μακρόθεν κατὰ θάλασσαν ὁ Φουζιγιάμας, βράχος ἡφαιστεῖος ὕψος ἔχων 4,000 μέτρων καὶ ἐπέκεινα, οὗ τινος ἡ ἀενάως χιονοσκεπὴς κορυφὴ κρύπτεται μεταξὺ νεφῶν. Οἱ περιηγηταὶ ὅσοι εἶδον τὸν γίγαντα τοῦτον βρεχόμενον μὲν ὑπὸ τῆς θαλάσσης, παρατεινόμενον δὲ μέχρι τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς νήσου, ἀξιοῦσιν ὅτι εἶναι μεγαλοπρεπέστατος καὶ θαυμαστός. Περικυκλοῦται δὲ καὶ ὑπὸ χθαμαλοτέρων ἄλλων βράχων ἐξ ὧν πολλοὶ ζέουσι· τὸ ἰαπωνικὸν ἀρχιπέλαγος βρύθει ἡφαιστείων, καὶ ἐπὶ μόνῃς τῆς νήσου Κιουσιῦ εἶναι πέντε ἀδιακόπως ἀναβράζοντα. Ἐν ἐξ αὐτῶν, τὸ Βούνσεντεκ, μέγα ὄρος γνωστὸν διὰ τὰ θερμὰ αὐτοῦ λουτρά, ἐπέφερε τὸ 4793 ἔτος καταστροφὴν, ἧς ἡ μνήμη σώζεται ἀνεξάλειπτος· ἡ κορυφὴ τοῦ ὄρους κατέπεσε καὶ ἐξερράγη, καὶ ἐσφενδονίσθησαν ποταμοὶ κυλλόντες φλόγας

καὶ ὕδωρ ζέον· ἡ πόλις Σιμαδάβρα κατεποντίσθη, καὶ τριακονταπέντε χιλιάδες ψυχῶν, ὡς λέγεται, ἀπωλέσθησαν. Πηγαὶ ὕδατος θερμοῦ καὶ θειώδους ἀναβράζουσι καθ' ὅλας σχεδὸν τὰς ἐπαρχίας, καὶ ἀνεξάντλητον εἶναι τὸ θεῖον τῆς Ἰαπωνίας. Οἱ ἰθαγενεῖς ἔχουσι μυρίας δεισιδαιμονίας ἕνεκα τῶν ἡφαιστείων τούτων, καὶ μάλιστα ἕνεκα τοῦ Φουζιγιάμα. Κατὰ τὰς πλευράς αὐτοῦ κατοικοῦσιν ἱερεῖς ἐπαῖται, καὶ πανταχόθεν συρρέουσιν εἰς αὐτὸν χάριν εὐλαθείας.

Ὁ ἐν Ἰαπωνίᾳ πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας, Ράτερφορντ Ἀλκόκ, ἀνέβη εἰς τὸ ὑπερνεφές τοῦτο ὄρος τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1860 ἔτους μετὰ ἐπτὰ ἄλλων Ἀγγλίων. Ἦσαν δὲ μετ' αὐτῶν καὶ τινες δημόσιοι λειτουργοὶ Ἰαπωνοί, ὁ διερμηνεὺς τῆς πρεσβείας καὶ εἰς τῶν ὑποδιοικητῶν τῆς πρωτεύουσας. Ἡ μικρὰ αὕτη συνοδία ἀναχωρήσασα ἀπὸ Γέδου εἰσῆλθεν εἰς παραλίαν ὁδὸν, πλατεῖαν καὶ μεγαλοπρεπῆ, κέδρους ἔχουσαν ἐκατέρωθεν ὑψηλοῦς 450 ἕως 180 πόδας καὶ γιγαντείους σταφυλάς. Διατρέξαντες πεντήκοντα περίπου μίλια τῆς ὁδοῦ ταύτης ἤτις φέρει εἰς Ναγασάκην, ἐτράπησαν, εἰσεχώρησαν εἰς τὸ ἐνδότερον καὶ μετὰ ὀκτάωρον ἀνάβασιν ἐφθασαν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Ναόνι, ἧτοι εἰς σειρὰν ὀρέων ὑψουμένων μεταξὺ θαλάσσης καὶ Φουζιγιάμα. Ἐκεῖ, εἰς ὕψος 2,000 μέτρων, ὑπάρχει λίμνη κατοικουμένη ὑπὸ πονηρῶν δαιμονίων, ὡς λέγουσιν οἱ ἐγγώριοι, ἧς τὸ βάθος οὐδεὶς ποτε ἐδυνήθη νὰ μετρήσῃ. Καταβάντες δὲ ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ Ναόνι, ἦλθον εἰς τὸ χωρίον Μουριγιάμα, ἑκατὸν μίλια μακρὰν κείμενον ἀπὸ τῆς Γέδου. Ἐπειδὴ δὲ ἐνταῦθα τὴν κοσμικὴν ἐξουσίαν διαδέχεται ἡ τῶν ἱερέων, εἰς οὐς ὑπάγεται τὸ ἅγιον ὄρος, δύο ἐξ αὐτῶν ἀνέλαβαν νὰ ὁδηγήσωσι τοὺς περιηγητάς, οἵτινες ἀνέβησαν πεζοί, μόνον βράδους κρατοῦντες, τὰς πλευράς τοῦ ὄρους. Ἡ στενωπὸς εἶναι ἀπόκρημνος καὶ τραχεῖα, καὶ καθ' ἕκαστον ἡμισυ μίλιον εὐρίσκονται καλύβαι ὅπου ἀναπαύονται οἱ περιηγηταὶ καὶ πίνουσι τέϊον ἐντὸς μικρῶν κυπελίδων. Εἰς τὸν ἑννατον σταθμὸν αἱ δυσκολίαι τῆς ἀναβάσεως διπλασιάζονται, οὐ μόνον διὰ τὸ τραχύτερον τῆς ὁδοῦ, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἡφαιστείων περιττωμάτων. Ἀλλὰ καὶ ὁ ἀὴρ ἀραιούμενος πιέζει τὰ στήθη· ἡ χιὼν στίλβει πολλὴ καὶ πυκνὴ. Τὴν δευτέραν ἡμέραν ἐφθασαν εἰς τὴν κορυφὴν, καὶ τὸ ὕδωρ τῶν περὶ τὸν ναὸν λιμνῶν ἦτο ὅλον πεπηγός· τὸ ψυχρὸς ὁμῶς δὲν ἦτο δριμύ ὅσον ὑπέθετον πρότερον, διότι τὴν μεσημβρίαν τὸ θερμόμετρον ἐδείκνυε 58.

Ὁ ναὸς τοῦ Φουζιγιάμα εἶναι ἀπλὴ καλύβη περιέχουσα θεοὺς κατεσκευασμένους ἐκ λευκάδος (lavo), κοσμήματα φέροντας ἐκ μετάλλου στιλπνοῦ. Ὁ παρὰ τὸν ναὸν ἀποσβεσθεὶς κρατῆρ, ἔχει περιφέρειαν μὲν μιᾶς λεύγας, βάθος δὲ χιλίων καὶ ὀκτακοσίων ποδῶν. ἡ δὲ κορυφὴ, κατὰ τὸν Κ. Ροβινσῶνα, ἔχει ὕψος 44,000 ἀγγλικῶν ποδῶν, ἢ 4,720 μέτρων.

«Ὁ καιρὸς ἦτο ἐξάίσιος, λέγει ὁ περιγράφων τὴν ἀξιόλογον ταύτην περιήγησιν (1), καὶ διὰ τὴν καθα-

(1) Ὁ Κ. Foublanque, ἐκ τῶν περὶ τὸν Ἀγγλον πρόξενον.

ρότητα τῆς ἀτμοσφαίρας ἐβλέπομεν ἀκωλύτως ὁλόκληρον τὸ μεγαλοπρεπὲς ἐκεῖνο θέαμα, πολυάριθμα λέγω, ἀκρωτήρια προβαίνοντα εἰς τὴν θάλασσαν, ἀλύσεις ὁρέων διασχίζουσας τὴν νῆσον καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν, ποταμοὺς ῥέοντας μεταξὺ χλοερωτάτων κοιλάδων Βεβαίως τοποθεσίαι ποικιλώτεραι καὶ τερπνότεραι τῶν μεταξὺ Γέδου καὶ Φουζιγιάμα δὲν ὑπάρχουσιν. Ἐνταῦθα μὲν βλέπεις μεγαλοπρεπὴ δένδρα καὶ παρ' αὐτὰ σιτοφόρους ἀγρούς, ἐκεῖ δὲ θάμνους ἀνθοστεφεῖς καὶ δάσος σύνδενδρον, καὶ ὁδὸν ἔχουσιν ἐνθεν καὶ ἐνθεν στίχους αἰγοκλήματος, καὶ πορρωτέρω λευκοτάτους οἰκίσκους μεταξὺ δένδρων καὶ χλόης. Καλλιεργεῖται δὲ καλῶς ἡ γῆ, καὶ παράγει σίτον, κέγχρον, βυμβάκιον, καπνὸν καὶ τέιον· παράγει δὲ καὶ καρπούς καὶ λάχανα ἐν ἀφθονίᾳ, μόνον ζῶν ἑλλειψὶς σχεδὸν παντελὴς ὑπάρχει. Οὔτε ποιμνία, οὔτε πτηνὰ, οὔτε ἀγρέμια εἶδαμεν, ἀλλὰ μόνον κύνας, ὄρνιθας καὶ ἀχθοφόρους τινὰς ἵππους· ἐμάθομεν ὅμως ὅτι τὰ πέραν τοῦ Φουζιγιάμα ὄρη πλουτοῦσι μικρῶν ἵππων ἀγρίων καὶ ἐλάφων καὶ ἀγριοχοίρων. Ὁ κυβέρνησις εἶχε προετοιμάσει σταθμοὺς, λουτρὰ, ὀπώρας, ποτὰ καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ πανταχοῦ ὑπεδέχοντο τοὺς περιηγητὰς αἱ ἀρχαὶ καὶ συνώδευον αὐτοὺς μέχρι τῶν ὁρίων τῆς ἰδίας περιφερείας. Ἀλλὰ καὶ ὁ λαὸς ἦτο προσηνὴς, περίεργος οὐχὶ ὅμως καὶ ὀχληρὸς, πρόθυμος καὶ σεμνός. Ὡς παρετήρησαν δὲ πάντες οἱ περιηγηταὶ εὐμένεια καὶ φαιδρότης ἐπικρατοῦσιν ἐν γένει εἰς τὰς φυσιογνωμίας τῶν Ἰαπόνων.

Αἱ ἐκρήξεις τοῦ Φουζιγιάμα δὲν εἶναι μὲν συνεχεῖς ἀλλὰ τρομεραί. Κατὰ τὴν συμβᾶσαν τὸ 1707 ἔτος αἱ ἐκσπενδονισθεῖσαι ὕλαι ἔφθασαν πολλὰς λεύκας μακράν· σωροὶ βράχων, λειβάδων, καὶ ἄμμου κατεπόντισαν τὰς πλευράς τοῦ ὄρους, καὶ ἡ πόλις αὐτὴ τοῦ Γέδου κατεκαλύφθη ὑπὸ τέφρας. Ἐκτοτε πολλάκις ἐσείσθησαν αἱ ὑπώρειαι, τὸ δὲ 1854 κατεστράφη ἡ πόλις Σιμόδα καὶ συνετρίβη ἡ ῥωσικὴ φρεγάτα Ἀρτεμις. Ὁ τρομερὸς δὲ οὗτος σεισμὸς δὲν περιωρίσθη εἰς μόνον τὰ ἀνατολικά παράλια τῆς Νίππον, ἀλλ' ἐξετάθη καὶ καθ' ὅλην τὴν νῆσον. Τριάκοντα καὶ τέσσαρας ὥρας μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Σιμόδας μέγα κύμα ὅμοιον πρὸς τὰ καταποντίσαντα τὴν πόλιν ταύτην, ἐξερράγη λαῦρον εἰς τὸν λιμένα καὶ τὰ κατώτερα μέρη τῆς πλουσίας πόλεως Ὁσάκας· ἀλλὰ καὶ ἡ Γέδος καὶ ὅλαι αἱ παρὰ τὸν λιμένα πόλεις ἐβλάφθησαν. Μετὰ τινὰς ἐβδομάδας κατεκρή μεθ' ὅλων τῶν ἱερῶν θησαυρῶν τὸ παλάτιον τοῦ μικάδου. Τὴν ὥραν ἐκείνην Ῥῶσοι, Ἀγγλοὶ, Ἀμερικανοί, Γάλλοι ἐφάνησαν πρὸς τε μεσημέριον καὶ βορρᾶν, ἀπὸ Ναγασάκης εἰς Ἀκιδάδην, οἱ δὲ Ἰαπωνοὶ ἀνεβόων ἐντρομοὶ ὅτι θεία δίκη ἐτιμώρει τὴν γῆν, ὡς μολυνθεῖσαν ὑπὸ τῆς εἰσβολῆς τῶν ξένων.

(Ἐπεται συνέχεια.)

ΚΛΑΡΙΣΗ

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.)

—ooo—

Α'.

— Διὰ τί ὁ ὠραῖος αὐτὸς νέος καταδιώκει τὸ γεροντοκόριτσον αὐτὸ μὲ τὰ κρεμασμένα μαλλία καὶ τοὺς σουθλεροὺς ὤμους του ;

— Διὰ τί ἐπαίξε πρὸ ὀλίγου μὲ τὸν κοιλαρᾶν ἐκεῖνον Ἀγγλον, τοῦ ὁποῖου ὁ ὄγκος φαίνεται ὅτι περιγελᾷ τὴν ἰσχνότητα τῆς ἀδελφῆς του Κορνηλίας ;

— Εἶδες τὴν ὠραίαν ἐκείνην ξανθὴν χορεύουσαν βάλς; ἡ μίς Ὀλγα Οὐϊνθσέμ εἶναι ἀνεψιά τῶν δύο ἐκείνων γερομυρμούριδων.

Οἱ λέγοντες ταῦτα ἐστέκοντο πλησίον παραθύρου καὶ ἐπεθεώρουν τὰς χορευούσας. Ὁ πρῶτος μάλιστα ὀπλίσας τοὺς ὀφθαλμοὺς μὲ κλασικὸν ὕελον παρετήρει πρὸς τὸ μέρος τὸ ὁποῖον ἔδειξαν αὐτῷ.

Ἡ μίς Ὀλγα ἦτο τινόντι θαυμαστή· ἦτο ἄλλη νύμφη ἐνάεριος· ἡ ξανθὴ κόμη τῆς ἐκάλλυνεν ἔτι μᾶλλον τὸ λαμπρὸν μέτωπόν της, καὶ οἱ γαλανοὶ τῆς ὀφθαλμοὶ ἐξέφραζον θεῖαν σεμνότητα καὶ ἱλαρότητα· καὶ τὸ μὲν σῶμα ἦτο λεπτὴ, μετρία δὲ τὸ ἀνάστημα· καὶ ὅτε ἐγύριζε στρόβυλον ἐνόμιζες ὅτι δὲν ἐπάται τὸ ἔδαφος.

Ὅτε ὁ μετ' αὐτῆς χορεύων τὴν ἔφερεν εἰς τὴν μακράν καὶ ἰσχνὴν Ἀγγλίδαν τὴν θεῖαν της, ἡ Ὀλγα ἔρριψεν εἰς αὐτὴν καὶ εἰς τὸν ὠραῖον ἄγνωστον μὲ τὸν ὁποῖον συνωμίλει βλέμμα λαθραῖον καὶ ἄπορον, καὶ ἔπειτα νεύσασα τοὺς ὀφθαλμοὺς ὡχρίασε.

— Θὰ σκοτωθῇς μὲ τὴν μανίαν σου δὲ τὸ βάλς, εἶπεν ἐντόνως ἡ γραῖα, ρίψασα εἰς τοὺς ὤμους τῆς ἀνεψίας της τὸ εὐῶδες μανδύλιόν της.

— Φοβεῖσθε ὑπὲρ τὸ δέον, κυρία, εἶπε μειδιῶν ὁ ἄγνωστος· τὸ θάλλς εἶναι ἡ ζωὴ τῶν νέων.

Εἶπε καὶ προσεκάλεσε τὴν Ὀλγαν.

Πρῶτον τότε συνωμίλησαν οἱ δύο νέοι· ἀλλ' ἐπὶ τρεῖς ὥρας, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ χοροῦ, τὰ βλέμματά των εἶπον περισσότερα καὶ τῶν περιεχομένων εἰς δέκα τόμους. Ὁ ἔρως ἔχει γλῶσσαν ἠλεκτρικὴν, ἥτις συντέμνει τὸν χρόνον ὡς πᾶσα ἄλλη ἠλεκτρικὴ ἐφεύρεσις· μόνη διαφορὰ ὑπάρχει ὅτι ἐκεῖνη χρονολογεῖται ἀπὸ καταβολῆς κόσμου.

Ἐν τοσούτῳ ἡ Ὀλγα ἔμαθεν ὅτι τὴν προτεραίαν ἦλθεν εἰς Νίκκιαν ὁ κύριος ἐκεῖνος, καὶ ὅτι ὁ ἄνεχώρει ἐντὸς ὀλίγου.

Τὴν εἶδεν ταύτην ἔδωκεν αὐτῇ ὁ ἄγνωστος μετὰ τινος λύπης, ὡς ἂν ἐπίστευεν ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ παρτεῖν τὴν διατριβὴν του. Ἀλλ' ἡ δύναμις τῆς ἐλπίδος εἶναι νόμος· ὅθεν ἂν καὶ ἠγωνίζετο ὁ ξένος νὰ ἀποσύγῃ τὴν ἐπικίνδυνον γοητείαν μετὰ τὸ τέλος τοῦ στροβύλου, ἐπλανᾶτο πάντοτε περὶ τὴν γραῖαν Ἀγγλίδαν, ἥτις, ἀσυνείθιστος οὖσα εἰς τοιαύτας φιλοφροσύνας, ἐδιπλασίασε τὴν χάριν καὶ τὴν εὐγένειάν της.

Ἀναγκαῖον νὰ εἰπωμεν ὀλίγα τινὰ περὶ τῆς Ὀλγας καὶ τῆς οἰκογενείας της.